

— og det er meget godt; jeg har al mulig Agtelse og Tillid til Regjeringen; men den lovgivende Magt, den bevillende Myndighed skal dog ikke ligge hos Regjeringen alene; det er jo netop en Særegenhed, at Forhold, der medføre Udgifter, skulle ordnes ved Overenskomst mellem vedkommende Regjeringsmyndighed og Rigsdagen, og det er blot det, jeg ønsker skulde ske. — Hvad angaar det første Vædringsforslag, da fandt Ministeren, at det var aldeles uklart, men det glædede mig at høre, at han accurat traf, hvad der er Meningen med det, idet han nemlig antydede, at han antog, det skulde betyde, at Garnisonsstederne i Reglen skulde ligge indenfor de vedkommende Udskrivningsdistricter; det er accurat det, der tilsigtes derved. Det er mig altsaa klart, at Uklarheden dog ikke kan have været saa særdeles stor; men jeg har iøvrigt erklæret, at jeg for mit Vedkommende er villig til endog at stille andre Forslag til 3die Behandling, hvis Ministeriet vil sætte os istand til at have en Mening om, hvad det er, vi overhovedet gaar ind paa ved at give det denne Bemyndigelse, eller hvis det vil udtale sig om, hvorvidt det vilde kunne tage imod den nuværende Tilstand med Muligheden af Vædringer ved Lov. Det sees heraf, at der ikke fra min Side er Tale om noget Dulle om at lægge Hindringer i veien; men det er kun min Pligtfølelse, som driver mig til at skaffe mig Kundskab om, hvad det er, jeg stemmer for, inden jeg afgiver min Stemme, som jeg har ifølge Mandat fra Medborgere. Det forekommer mig, at dette er en uafviselig Pligt, idetmindste for mig, og jeg kan aldeles ikke stemme for en Lov, som er af den Besskaffenhed, at den affærer mig Kundskab om, hvad det egentlig er for en Tilstand, jeg medvirker til at indstifte ved min Stemme; det finder jeg usvarligt for en Rigsdagsmand. Jeg seer naturligtvis Sagen individuelt; men saaledes opfatter jeg en Rigsdagsmands Stilling, og det er Grunden, hvorfor jeg har stillet mine Vædringsforslag. Jeg er villig til at mødekomme

ethvert Dulle af Regjeringen, som gaar ud paa Noget, jeg kan billige, og som er saaledes, at jeg kan forsvare at stemme derfor; men for at gjøre det maa jeg vide, hvad jeg stemmer for. Det veed jeg imidlertid ikke her, og jeg kan, som sagt, ikke stemme iblinde. — Naar der staaer i Vædringsforslaget til § 2, at det er „de til Tropperne i de fastsatte Garnisonssteder fornødne Bygninger“, er det en Selvfølge, at deri indbefattes alle de Bygninger, som ere nødvendige, og jeg nævnte blot eksempelvis Casernerne, forsaavidt saadanne ere fornødne. Jeg kan altsaa ikke see, at dette Vædringsforslag skulde kunne lægge nogen Hindring i veien for ogsaa at kunne tage Hensyn til andre Bygninger. Iøvrigt forekom det mig ikke, at den ærede Minister enten gav nogen Oplysning, som kunde bevæge mig til ikke at fastholde mine Forslag, eller anførte noget Saadant imod dem eller paaviste saadanne Ulemper ved dem, at de skulde kunne gjøre Loven ubrugelig. Jeg maa derfor for mit Vedkommende fastholde dem, og jeg er nødt til at stemme imod Loven, dersom de ikke blive vedtagne, ja, det kan vel være, at det er voveligt at stemme for den, selv om de blive vedtagne. Vi ere nemlig ikke tilstrækkeligt oplyste endnu, men kunde vi blive det inden 3die Behandling, vilde Sagen maastee stille sig anderledes. Jeg beklager, at Thinget kom til den Beslutning ikke at nedsette et Udvalg. Da det er saa nylig besluttet, vil jeg ikke idag foreslåe Forhandlingen afbrudt og Sagen henviist til et Udvalg, thi jeg tvivler ikke om, at vi ikke vilde komme til andet Resultat end sidst; men man maa da ikke behæbrede mig, at jeg stemmer imod Loven, naar jeg ikke kan faae oplyst, hvad jeg troer, det er nødvendigt at have Oplysning om for at stemme for den.

S. M. Petersen: Det foreliggende Lovforslag kalder sig i sin Titel: „Forslag til Lov om Fastsettelsen af Hærsafdelingernes Garnisonssteder“. Der staaer i Loven om